

Du gav os de blomster Tekst Helge Rode, melodi Otto Mortensen

1. Du gav os de blomster, som lyste imod os,
med alfelet skønhed, dengang vi var små,
de brogede enge var gode imod os,
vi løb efter røde og standsed ved blå,
og åkandens hellige hvidhed forstod os
og åbned sin løndom, imedens vi så.

3. Du gav os de skove så dybe og svale
med solspættet skygge, med hulvej og skjul,
hvor hverdag er højtid, og tavshed er tale
fra løvspring i maj, til oktober står gul.
På lønlige stier, i hvælvede sale
vi fejred sankthans og den hvidklædte jul.

5. Du gav os de vandrende, vældige vande,
vor vej og vort værn hedder: komme og gå,
og bølgerne togter langs skrænter og strande,
så sorte som graven, som himlen så blå,
og fletter en evighedskrans om din pande
og bruser din hymne: Lad Danmark bestå!